

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק טו, פרשת לך-לך, שיחה ג

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

בשלמות נברא העולם, כמובן,
אבל למתן תורה – עדיין לא היה מוכן.
במתן תורה – הגדרים בין שמים וארץ נפרצו,
אבל קודם, לעשות את תפקידם, שמים וארץ הוצרכו.

הפרשיות בראשית, נח ולך לך מסמלות,
את שלשת התקופות הראשונות.
פרשת בראשית, כאשר ה' ברא את הכל בהתחלה,
מסמלת את השמים, משם ה' נתן את הכל בשמחה.

בימים ההם, חנוך, לא היה צדיק בכוחות עצמו,
הוא היה צדיק כי אורו של ה' שכן בו.
לפני זמנו הוא נפטר, כי ה' פחד שאם הוא יפול יותר,
צדיק הוא לא יוכל להישאר.

בפרשת נח מתחילה התקופה השנייה,
בו אירע המבול שחידש את האדמה.
להבטחה שלא יהי' עוד מבול - הקשת היתה אות,
להיות מקום יפה וטהור - קיבל העולם כוחות.

פרשת לך לך היא התקופה השלישית שבה מוצאים
שה' ציוה לאברהם לצאת מהמצרים וגבולים.
לחיות עם אברהם אבינו כל השבוע אנו שמחים,
כי זוהי הכנה לחיבור של עליונים ותחתונים.

במתן תורה הבלתי אפשרי קרה,
 ההבדלה בין שמים וארץ התבטלה.
 יהודים קבלו את הכח להוריד את אור ה' למטה,
 כאשר משתמשים בדבר גשמי לעשות מצווה.

בתקופות האלו,
 את הדרך סללו,
 שלשה צדיקים - נח, אברהם ומשה רבינו,
 כל מה שהיה ביכולתם לעשות הם עשו.

נח השלים את תפקידו,
 כשהזהיר את אנשי דורו,
 אבל הוא לא התפלל שהם ישארו בחיים,
 כי מה' הם היו מידי רחוקים.

אברהם התפלל ובקש רחמים,
 עבור אנשי סדום הרשעים,
 כי היה לו תקווה שאם עשרה צדיקים הוא ימצא,
 בזכותם, אליו ה' ישמע.

משה רבינו לא רק התפלל בעד עמו,
 אלא, עבורם הוא היה מוכן למסור את נפשו.
 אפילו אלו שבעגל הזהב חטאו,
 יקרים וקשורים להקב"ה – נשארו.

התפילות של משה רבינו התקבלו,
 כי אחרי מתן תורה, עם ישראל זה' התחברו.
 הנשמה של כל יהודי טהורה אפילו עם עבירה הוא עבר,
 האהבה של ה' אליו, לא תלויה בדבר.
